Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36490
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

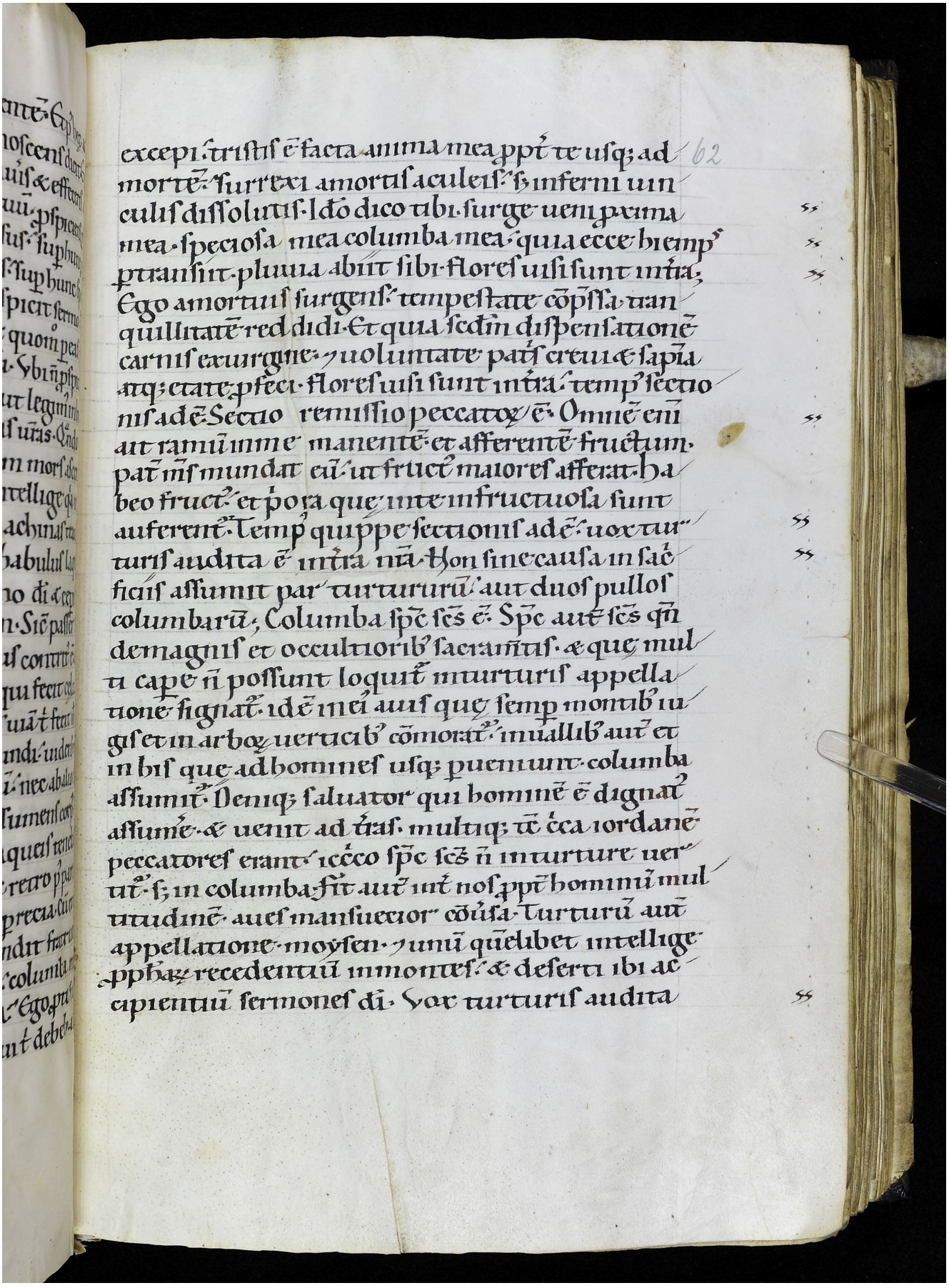

excepi. tristis ē facta anima mea ꝓpt̄ te usq; ad 62
mortē. surrexi a mortis aculeis. s; inferni uin
culis dissolutis. Ideo dico tibi. surge ueni ꝓxima
mea. speciosa mea columba mea. quia ecce hiemps
ꝑtransiit. pluuia abiit sibi. flores uisi sunt in t̄ra;
Ego a mortuis surgens. tempestate cōpssa. tran
quillitatē reddidi. Et quia scd̄m dispensationē
carnis ex uirgine. ⁊ uoluntate patris creui. & sapia
atq; etate ꝓfeci. flores uisi sunt in t̄ra. temp̄ sectio
nis adē. Sectio remissio peccatoꝝ ē. Omnē enī
ait ramū in me manentē. et afferentē fructum.
pat̄ m̄s mundat eū. ut fruct̄ maiores afferat. ha
beo fruct̄. et p̄ora que in te infructuosa sunt
auferent̄. Temp̄ quippe sectionis adē. uox tur
turis audita ē in t̄ra nr̄a. Non sine causa in sac̄
ficiis assumit par turturū. aut duos pullos
columbarū; Columba sp̄c sc̄s ē. Sp̄c aut̄ sc̄s qn̄
de magnis et occultioribꝫ sacramētis. & que mul
ti capē n̄ possunt loquit̄ in turturis appella
tione signat̄. idē in ei auis que semp̄ montibꝫ iu
gis et in arboꝝ uerticibꝫ cōmorat̄. in uallibꝫ aut̄ et
in his que ad homines usq; ꝑueniunt. columba
assumit̄. Deniq; saluator qui hominē ē dignat̄
assumē. & uenit ad t̄ras. multiq; tc̄ c̄ca iordanē
peccatores erant. ic c̄co sp̄c sc̄s n̄ in turture uer
tit̄. s; in columba. Fit aut̄ int̄ nos ꝓpt̄ hominū mul
titudinē. aues mansuecior cōuersa. Turturū aut̄
appellatione. moysen. ⁊ unū quēlibet intellige
ꝓphaꝝ recedentiū in montes. & deserti ibi ac
cipientiū sermones d̄i. Vox turturis audita